

Conjunt del carrer de Vic

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Vic, s/n.
Alçada: 209

Coordenades:

Latitud: 41.63556
Longitud: 2.16157
UTM Est (X): 430168
UTM Nord (Y): 4609654

Classificació

Número de fitxa 08033 - 62
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modern
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari Sí (IPA 34586)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Fitxes associades:
[Casa al carrer de Vic, 24](#)
[Font Xica de la Plaça Bartomeu](#)
[Can Sentmenat](#)
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez

Descripció

Conjunt arquitectònic situat en un carrer d'origen medieval que forma part de l'antiga vila emmurallada de Caldes. És possible que formés part de l'estructura urbana en època romana. Destaca un projecte de reforma de l'any 1865 conegut amb el nom de "Proyecto de Reforma Interior y Ensanche de la Villa de Caldas de Montbuy".

El carrer es troba limitat per la plaça Marquès de Caldes de Montbui, coneguda també amb el nom de plaça de Constans, on antigament es trobava situat el portal de Vic, i la Plaça de la Font del Lleó. Per la plaça del Marquès, comunica frontalment amb el carrer Major i just abans de la plaça, a l'esquerra, amb el carrer d'Escanyacans. El carrer comunica també amb el carrer d'en Bellit, on antigament hi havia la plaça de Sant Bartomeu o de Sant Vicenç.

És un dels carrers més destacats i monumentals de la vila, ja que es conserven força façanes i elements constructius de gran interès arquitectònic. La composició del carrer és força homogènia, tant pel que fa a la disposició de les façanes, com per l'alçada de les cases.

L'arquitectura actual és bàsicament dels segles XVIII i XIX degut a les modificacions sofertes durant el segle XX i inicis del segle XXI a nivell de rehabilitació de façanes, noves construccions...

En primer lloc, tenim les cases de planta rectangular que consten de planta baixa i un o dos pisos. Són cases de doble crugia, cases edificades en parcel·les de doble front. La coberta acostuma a ser de doble vessant, i teula àrab. La façana acostuma a mesurar entre 8 i 10 metres d'amplada per 15 a 30 metres de fondària. De vegades al seu interior hi ha un pati enjardinat o amb una petita construcció annexa com un porxo per la llenya, una bugaderia, etc. De vegades també la seva estructura interior queda modificada depenent de si la casa ha estat reformada en varis habitatges, o si bé la planta baixa s'hagi transformat en comerç. En aquest carrer també es pot observar un altre tipus de construcció; es tracta de cases més senzilles, força estretes, de planta rectangular, que consten de planta baixa i pis o dos, amb coberta de teula àrab. La façana pot mesurar entre quatre i sis metres, i en el cas en que les cases tinguin fondària, aquesta pot estar compresa entre deu a quinze metres, amb algun pati interior. Moltes d'aquestes cases tenen portalades de pedra adovellada. La façana presenta normalment una obertura per planta, alineant-se verticalment sobre un eix que pot estar o no centrat a la façana. La majoria de cases d'aquest carrer són unifamiliars. Les transformacions més freqüents es donen a la planta baixa, adaptant-se a usos comercials. En aquest cas, si no es tracta del mateix propietari, o en el cas d'un llogater, a la façana es pot observar una petita obertura que correspon a l'accés al pis superior.

Destaquen en aquest carrer els edificis o cases amb els números: 2-4, 3, 6, 7, 11, 12, 14,15, 22, 24, 40.

Història

Segons Moreu-Rey (1962), l'any 1386 "vico vocato de Vich". A partir d'aleshores, el "carrer de Vich" és documentat sense solució de continuïtat fins als nostres dies (s. XIV al XX). Aquest començava a la plaça de Sant Bartomeu i desembocava al Portal de Vic. Referent a aquest portal, sembla ser que un document de l'any 1395, esmenta el carrer que va a la Porta de Vic; "Portal de Vich", "lo Portal de Vich", etc. (s. XVI a XIX); "la capella del Portal del carrer de Vich" (s.XVIII). Encara existia entre el 1867 i el 1879, amb l'escut de la vila i la data "1695" procedent d'una restauració o reconstrucció.

Sembla ser, segons documenta sempre, Moreu-Rey, que l'any 1272, el rei Jaume Ier havia concedit als homes de Caldes que el "caminum sive via (...) qua itur de Barchinona apud Vicum" passés per Caldes i no pel congost de Codines, "sicut ab antiquo fieri consuevit". Així, tenim documentats "caminum Vici" (1347); "camí de Vich", "camí real de Vich"; "lo camí ral de Vich" etc., (s. XVII).

També l'any 1372, l'infant Joan passa per Caldes per anar de Barcelona a Vic; en el segle XVII encara el tragí del gra i la neu que venia del Montseny, passava per Balenyà, Centelles, Caldes, vers Palau i Barcelona: el que segurament demostra que era el camí més segur i potser més ràpid. Aquest camí de Barcelona fins a Vic va ser interior a la vila fins cap el 1600 aproximadament: sortia pel Carrer de Vic, vers el Raval i les Hortes de Munt. A partir del 1600 aquest camí passarà per l'exterior de la població, seguint la muralla. Cal destacar a l'inici d'aquest carrer, hi havia una plaça petita anomenada originàriament de Sant Vicenç i més tard de Sant Bartomeu; l'origen d'aquest nom està relacionat amb l'existència d'una capella dedicada al culte de Sant Vicenç, i més tard al culte de Sant Bartomeu per la popularitat d'aquest Sant. Aquesta capella desaparegué quan es realitzà l'alineació del carrer. L'any 1865, es du a terme el "Proyecto de Reforma Interior y Ensanche dea Villa de Caldas de Montbuy". L'any 1878 va haver-hi un altre projecte de rectificació d'alineacions. A principis del segle XXI, aquest carrer va formar part d'un seguit de reformes de caire urbà, com fou la substitució del paviment antic de llambordes, per la de pedra de Sant Vicenç alternada amb una franja de llambordes disposada al mig del carrer.

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.
- HERNÁNDEZ, J. i MONLEÓN, A.(2007). Visió històrica de Caldes de Montbui. pp 20-21. Ed. Ajuntament de Caldes de Montbui i Thermalia.
- LLOBET VALL-LLOSERA, Anton (1848). Documentos para la historia de Caldas de Montbuy (-). Ms. A l'Arxiu de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona
- MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.
- XALABARDER, Avelí (1914). Reseña histórica del Hospital de la Villa de Caldas de Montbuy. Barcelona
- XALABARDER, Avelí (1935). Caldes antic i modern (...). Edició pòstuma. Caldes de Montbui.

